

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti povinnému: **A.. N.**, bytom **S. o vymoženie 301,73 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 9 Er 71/2005 o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 24. júna 2014 sp. zn. 24 CoE 305/2013, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a .**

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Senica dňa 18. apríla 2005 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na základe notárskej zápisnice spísanej dňa 23.10.2004 notárkou JUDr. Jarmilou Kováčovou uloženú v Zbierke listín pod číslom N 3716/2004, NZ 77600/2004.

Okresný súd Senica uznesením zo dňa 14. novembra 2011 č. k. 9 Er 71/2005-4 exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov. Rozhodnutie o zastavení exekúcie odôvodnil tým, že notárska zápisnica pripojená k návrhu na vykonanie exekúcie nie je vykonateľný exekučný titul (§ 41 ods. 2 Exekučného poriadku). V predmetnej veci spísal za povinného notársku zápisnicu Mgr. Tomáš Kušnír ako jeho zástupca, pričom splnomocnenie vyvodzoval z ustanovenia zmluvy o úvere. Nakoľko

sa však nepodarilo preukázať prejav vôle povinného uzavrieť dohodu o plnomocenstve, nie je ani možné preukázať oprávnenie zástupcu spísať za povinného notársku zápisnicu. Notárska zápisnica preto nie je vykonateľná.

Uvedené uznesenie napadol oprávnený odvolaním, a tiež navrhol konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) uznesením zo dňa 24. júna 2014 sp. zn. 24 CoE 305/2013 návrh na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. V odôvodnení uviedol, že exekučný súd je v priebehu exekučného konania povinný skúmať, či v ňom ide o nútené vykonanie exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej aj materiálnej. Súd prvého stupňa v danom prípade správne skúmal, či je notárska zápisnica, ktorá bola pripojená k návrhu na vykonanie exekúcie, vykonateľný exekučný titul, a po tomto preskúmaní dospel k správne mu zisteniu, že JUDr. Tomáš Kušnír nebol oprávnený zastupovať povinného, lebo dohoda o zastúpení, ktorú s povinným uzavrel, je z dôvodov uvedených už súdom prvého stupňa neplatná (§ 22 ods. 2, § 39 Občianskeho zákonníka). Povinný bol pri týchto právnych úkonoch zbavený možnosti konať na základe svojej slobodnej vôle. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že plnomocenstvo udelené Mgr. Kušnírovi zo strany povinného v zmluve o úvere, nie je platným právnym úkonom, v dôsledku čoho Mgr. Kušnír nemohol pred notárom platne vyhlásiť uznanie záväzku z úverovej zmluvy a súhlasiť s vykonateľnosťou notárskej zápisnice v mene povinného a to pre rozpor záujmov splnomocneného zástupcu a zastúpeného v zmysle § 22 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak teda z neplatne udeleného plnomocenstva nevyplývajú právne účinky vykonaného právneho úkonu v mene povinného, ani predložená notárska zápisnica nemôže byť exekučným titulom, na základe ktorej by oprávnenému alebo povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekučného konania domáhať. Návrh oprávneného, aby odvolací súd prerušil odvolacie konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., odvolací súd zamietol s odôvodnením, že nebol dôvod na prerušenie konania a predloženie veci Súdnemu dvoru Európskej únie, lebo nešlo o prípad aplikácie či interpretácie práva Európskej únie. Súd aplikoval výlučne vnútroštátne právo – ustanovenia Občianskeho zákonníka a Exekučného poriadku, s poukazom na ust. § 251 ods. 4 O.s.p. podľa ktorého na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí,

ak tento osobitný predpis – Exekučný poriadok, neustanovuje inak, ako aj s poukazom na ust. § 36 ods. 5 Exekučného poriadku, ktoré vylučuje aplikáciu § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Odvolací súd poukázal v tej súvislosti na to, že procesné právne predpisy, vzťahujúce sa na exekučné konanie zakladajú neprípustnosť obligatórneho prerušenia predmetného exekučného konania a preto je dôvod pre zamietnutie takého návrhu.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu v jeho potvrdzujúcej časti, podal oprávnený dovolanie, v ktorom uviedol, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. a/ O.s.p.), lebo nesprávne interpretovali § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, bez oprávnenia preskúmali exekučný titul „metódou ktorá im v rámci zverenej právomoci neprináleží“, 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 písm. d/ O.s.p.), lebo formálna a materiálna vykonateľnosť už bola právoplatne posúdená tým, že exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie, 3. oprávnenému odňali možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. f/ O.s.p.), a to tým, že s ním nekomunikovali o jeho právnych a skutkových návrhoch (námietky proti prejednaniu veci, konanie bez nariadenia pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jeho právo na to, aby jeho právna vec bola „vnútroštátnym súdom rozhodovaná na základe správneho a adekvátneho právneho základu, súčasťou ktorého je po vstupe Slovenskej republiky do EÚ aj výklad práva EÚ podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ v konaní o prejudiciálnej otázke (m. m IV. ÚS 206/08)“, nevytýčili pojednávanie, aj keď podľa ust. § 57 ods. 5 Exekučného poriadku boli na to povinné, 4. sa v konaní dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), lebo nesprávne zistili skutkový stav, nevykonali dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 O.s.p.), základom ktorého je nesprávna aplikácia a interpretácia § 44 ods. 2 a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a tiež smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Z týchto dôvodov oprávnený žiadal, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie; zároveň žiadal, aby dovolacie konanie bolo prerušené podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a dovolací súd, aby Súdnu dvoru Európskej únie predložil prejudiciálne otázky nasledujúceho znenia: „1/ Je možné za neprijateľnú podmienku považovať aj jednostranný právny úkon spotrebiteľa,

ktorý má možnosť kedykoľvek odvolať a ktorým dobrovoľne splnomocnil fyzickú osobu na spísanie notárskej zápisnice ako exekučného titulu, teda aby v jeho mene uznal v rámci zmluvy o úvere dlh do výšky vzniknutej pohľadávky a jej príslušenstva, a na tomto základe zamietnuť exekúciu pohľadávky plynúcej z tejto zmluvy ? 2/ Je v súlade s čl. 17 a čl. 47 Charty základných práv EÚ také rozhodnutie vnútroštátneho súdu, ktoré aplikujúc vnútroštátne procesné a hmotnoprávne ustanovenia s odkazom na smernicu Rady 93/13/EHS zabráni reálnej vymožitelnosti existujúcej pohľadávky veriteľa voči spotrebiteľovi?“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal oprávnený proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. januára 2014, sp. zn. 21 CoE 52/2013, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnia ktorých môže o podanom dovolaní konať, pričom dospel k záveru, že tieto predpoklady splnené nie sú.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014, 3 ECdo 239/2013, 3 CoE 108/2013, 3 ECdo 251/2013, 3 CoE 85/2013, 3 ECdo 241/2013, 3 ECdo 171/2013, 3 CoE 54/2013, 1 ECdo 241/2013, 1 CoE 78/2013, 7 ECdo 256/2014, 7 CoE 161/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania ako aj k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. augusta 2015

JUDr. Ľubor Š e b o, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Vanda Šimová